

Jan Kroon. Eigen foto.

Interview & tekst: Vita van der Lijke, Roadbear Studios

## **“Ik heb veel pech gehad, maar we zijn er nog steeds.”**

We spreken met Jan Kroon, eigenaar van kapsalon De Meesterknipperij in Uithuizermeeden. Jan is kapper sinds zijn vijftiende en recent uitgeroepen tot Ondernemer van het Jaar. We praten over hoe hij per toeval in het kappersvak belandde, het verschil tussen vroeger en nu, en waarom doorzettingsvermogen misschien wel zijn grootste kracht is.

Het verhaal van Jan begint in de vroege jaren tachtig. Zijn vader zat in het grondverzet en eigenlijk wilde Jan daar ook in. Maar de machines stonden stil door de crisis en zijn vader raadde het hem af. Toen zijn oom, die een kapsalon had in Haren, hulp nodig had met een lek riool, fietste de vijftienjarige Jan erheen om de boel uit te graven.

“Ik ging op mijn fietsje van Zuidbroek naar Haren en heb alles uitgegraven. De week erna moest ik het weer dichtgooien, dus weer op de fiets. Maar toen regende het verschrikkelijk. Toen ik aankwam moest ik eerst opdrogen, maar het hield maar niet op met regenen. Toen heb ik maar geholpen in de salon. Mijn oom gaf me 125 gulden en zei: kom volgende week maar terug. Zo is het begonnen, steeds kleine klusjes in de kapsalon.”

Het duurde niet lang voordat Jan merkte dat hij het knippen erg leuk vond en er ook aanleg voor had. Op de Mavo had hij al zijn eerste klanten.

“Ik was iemand aan het knippen in de aula en toen kwam de conciërge. Ik dacht: oh jee, nou gaan we het krijgen want dat mag vast niet. Maar hij kwam alleen maar vragen of ik hém ook wilde knippen als ik klaar was. Dat vonden we erg grappig en zo gezegd zo gedaan”

Na de Mavo ging Jan naar de kappersopleiding. In zijn klas zaten drie of vier jongens, de rest waren allemaal leuke meiden. Geen straf, vindt Jan. Maar het vak zelf was destijds heel anders georganiseerd dan nu.

“Vroeger was kapper een beschermd ambacht, nu is het een vrij beroep. Dat vind ik wel jammer. Als je van de streekschool kwam had je een veel bredere basis. Je zat veel langer op school. Tegenwoordig gaan ze maar drie jaar naar school, en krijgen ze les in blokken bijvoorbeeld zes weken dames, zes weken heren, waar wij daar vroeger een heel jaar voor



kregen. Vroeger was het ook zo dat als de opleiding vol zat, je er niet meer bij kon. Nu wordt iedereen gewoon aangenomen."

Na zijn opleiding volgde een lange reis door het vak. Jan werkte eerst bij zijn oom in Haren, daarna bij Lambér in Delfzijl, vervolgens bij Buringa, eerst in Appingedam en daarna een jaar aan het Damsterdiep in Groningen, maar merkte al snel dat hij geen

stadsjongen was. Terug in Appingedam begon hij boven een pizzeria, waarna overnames hem naar Veendam brachten. Daar huurde hij een klein zaakje, maar de verhuurder ging failliet. Na een moeilijke periode volgde een eigen salon in de Ommelandewijk, en uiteindelijk werkte hij bij Barbér in Appingedam.

"Bij BarBer knipte ik op dinsdag in Appingedam en reed ik op woensdag en donderdag met meubels door het land. Op den duur moest ik op kantoor werken, maar ik ben ook geen kantoorjongen. Toen kon ik een salon van Barbér overnemen in Uithuizermeeden, ik woonde zelf toen in Assen. In het begin reed ik heen en weer, maar nadat mijn relatie uit ging kocht ik het huis waar ik nu al weer acht jaar in woon én werk. Als ik naar beneden loop ben ik direct op mijn werk. Lekker makkelijk."

Dat Jan onlangs is uitgeroepen tot Ondernemer van het Jaar is niet vanzelfsprekend geweest. Met een klein team is de bezetting kwetsbaar, en de afgelopen jaren werd dat flink op de proef gesteld. Toch hield Jan de zaak draaiende.

"Ik heb niet iets heel groots gedaan hoor. Maar het is wel spannend geweest. Eerst corona, en toen we weer op gang kwamen belde mijn oudste werkneemster met een hernia. Niet lang daarna brak de jongste haar been. Toen alles weer een beetje draaide werd ze zwanger, hartstikke mooi natuurlijk, maar dan draai je wel alleen. Tijdens haar laatste zwangerschap, kreeg ik zelf ook een hernia, dit was wel echt een periode van doorzetten, maar we zijn er nog steeds. Ik ben heel blij met de prijs en was erg verrast, het voelt als een echte waardering voor dat we de afgelopen jaren zo hebben moeten doorzetten."

Bij De Meesterknipperij werkt Jan samen met Petra en Nicole. Nicole liep eerst stage bij hem en dit beviel wederzijds zo goed dat ze gewoon gebleven is. Van Jan leerde ze alle kneepjes van het ambachtelijke kappersvak die op school niet meer behandeld werden. Over het werk in de salon is Jan duidelijk: het is en blijft een ambacht.

"Mijn ene kapster draait graag permanentjes, de ander kleurt graag, en we doen het een beetje samen. We zijn allemaal ambachtelijk geschoold. Heb je wel eens een oude Charlestonfilm gezien? Die kapsels, plat met slagen erin, dat viel onder watergolven. Slagleggen moesten wij nog leren, tegenwoordig niet meer. Maar het geeft je wel inzicht: als je föhnt en je blaast in de slag, dan krijg je föhnwerk waar volume in zit. Dat leren ze niet meer, en dat vind ik persoonlijk wel jammer."

Jan's ambachtelijke opleiding komt vandaag de dag nog steeds van pas. Een paar van zijn oudere klanten vragen nog om technieken die de meeste kappers niet meer beheersen.

“Vroeger bij het herenvak kreeg ik eerst opknippen met de schaar. Pas als je dat goed kon, mocht je een tondeuze gebruiken. Je hebt vast wel eens een plaatje gezien van een oudere man met slagen in zijn haar, dat kan ik dus gewoon nog doen. Als de stroom een keer uitvalt, kan ik me prima redden! Haha!”

Benieuwd naar De Meesterknipperij? Je vindt de kapsalon van Jan Kroon in Uithuizermeeden. Loop gerust eens binnen, en wie weet vertelt hij je bij het knippen nog wel een mooi verhaal uit het vak.

<https://www.meesterknipperij.nl/>